



ושנתתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הרב ר' אברהם משה בר שלמה זצ"ל

הבן שלך, השליחות שלנו

פרשת נשא חג מתן תורה

חג מתן תורה, הוא יום חג למלמדי ותלמידי ארגון "ושנתתם לבניך"

זהו יום שכל פלו חג ללומדי התורה. חג של קבלת התורה באהבה. חג שמסמל את הציפייה והמחויבות: "ושנתתם לבניך - שיהיו דברי תורה מחדדים בפיך, שאם ישאלך אדם אל תגמגם וכו'".

תלמידי הארגון, שוקדים על התורה במסירות במהלך כל השנה, ומתוך אהבת תורה וציפייה וציפייה יוצאים לאחר נשואות הלמודים הארוכות לצוד למוד נוסף עם האברך הקר. יום מתן תורה הוא השיא והפסגה. בגליל החם, בלילה הגדול, נשואות הלמוד המתקוות, מהות בשבילים המשך ישיר לאלפי נשואות למוד נשאר במהלך השנה, בכל מקום, וכמוכי: ב"ושנתתם".

לכם, האברכים הקורים והמסורים, לכלכם, מאות תלמידי "ושנתתם לבניך" די בכל אחר ואתר:

חג שמחה!!

המציאה הנחמדה. בזמן החרישה הוא שם עין על הסיר המנח בצד, שאף אחד לא יחשב לגנב לו אותו...

בערב עם הגיעו לביתו, פנה מיד לרעייתו לבשר לה על המציאה ובקש ממנה לבשל בעבורו ובעבור הילדים ארוחה מזינה מן השעועועיות היפות.

"איך יודע?" - שאלה רעייתו - "שעועועיות לא אוכלים אחרי בשול קצור. חייבים תחלה להשרות אותן כל הלילה במים, ורק לאחר שהם מתרככות יש לבשל אותם בשול ארוך", אמרה ויצקה מים חמימים על הסיר הגדול. "מחר תהיה לה ארוחה משביעה, כל מה שנדרש זה קצת סבלנות".

בבקר גם האברך ומיד נגש לבדק את השעועועיות. לאכזבתו הרבה השעועועיות נשארו קשות פאבנים. לא התרככו במאום. הלך האברך אל שכו המלמד וספר לו את צרתו. בעוד השכן מתבונן בסיר השעועועיות, הגיע לאפו של האברך ריח עז של שעועועיות מבשלות שנשא בחלל הבית. "לזה צפיתי כל הלילה" - הרהר האברך לעצמו בעצב. לאחר רגע נצת במוחו רעיון מבריק. הוא פנה לשכן עם הצעה משתלמת:

"אתה חכם ומלמד. בודאי תדע כיצד לבשל את השעועועיות המיוחדות שלי, מה דעתך להתחלף? אני אקח את השעועועיות המבשלות שלך, בני ביתי כבר מצפים לארוחה המזינה שהבטחתי להם, ובתמורה תקח אתה את השעועועיות שלי, שללא ספק הם יפית יותר מקל שעועועיות שראית אי פעם?"

השכן התבונן שוב ב'שעועועיות' הבהקות, והשיב בחיוב לעסקה. האברך חזר לביתו בשמחה עם הסיר המבשע. ואלו השכן הלך ומכר את המרגליות ונהיה עשיר גדול...



סיים רבי משה: כלום אינכם רואים כי בצארו של אותו בחור גדול בתורה תלויה מחרות של מרגליות אמיתיות, התורה שיקנה מפנינים ומאלפי זהב וכסף? ואתם רוצים להחליפו בבעל ממון גשמי וארעי, השך לעולם חולף-עובר?

דברתם במ
סיפור אהבת תורה ויראת שמים

"טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף"

רבי משה טיטלבוים בעל ה'טיטמח משה', היה תלמידו של "החונן מלובלין" ורבה של קהלת יהודי 'אוהעל' שבהינגר, אבי שושלת חסידות 'סיגט' ומחבר ספרים רבים.

היה זה קשהצע שדוך לקרובת משפחתו של רבי משה, בחור לנדן מפלג וגדול בתורה, אך ממשפחה עניה מאד. עוד בטרם הספיק הוריה להשיב לשדכן, פנה אליהם שדכן אחר עם הצעת שדוך שונה בתכלית: בנו של עשיר גדול, בחור בינוני בלמודו אך נחמד וטוב לב בסך הכל. השדכן ציין, כי הורי הבחור כבר ענו בחיוב להצעה וכי הם משתוקקים מאד להשתדך עם משפחתו של רבי משה טיטלבוים.

בקשו אפוא את עצתו של רבי משה, לאיזה שדוך לפנות, ללמדן העני או לבן העשיר.

המשייל להם רבי משה משל נפלא:

אבר עני היה חרש את שדהו הגדולה, משך שעות וימים, מכין אותה לזריעה. תכניות רבות היו לו, הוא ראה בעיני רוחו את השדה מלאה בתבואה וממנה הוא מתפרנס ברוח.

יום אחד, באמצע החרישה, נתקעה לפתע המחרשה. האבר נסה בכל פוחו להמשיך ולחרש, אך משהו חסם את יתד המחרשה מלפלא את הקרקע. החל האבר לחפור מסביב, עד שגלה דית של סיר גדול. במאמץ הוא חלא את הסיר הכבד מן האדמה והפתעתו גלה שהוא מלא וגדול בשעועועיות בורקות.

האבר שמח מאד על הארוחה הטעימה שמצפה לו לאחר יום העבודה. הוא הניח את הסיר בצד והמשיך לחרש בזריזות את השדה, לבו שמח וטוב עליו על



לפני חמש שנים בדייק, הוקם בארגון ו'שננתם' מיזם שהפך במהרה לספור הצלחה מיוחד: "קו ו'שננתם", במסגרתו, התלמידים יכולים להקליט הודעות לעלון, פאָשר הודעות יפות וראיות - מתפרסמות פאָן בעלון. מאז ועד היום הקלטו בקו למעלה מעשרות אלפים הודעות!

ק'שננתם
0-733-744-755
הקו לתלמידי
"ושננתם לבניך"



לרצל "יום ההצלה" לפני אנו מכינים בזאת על מבצע מיוחד: בין התלמידים שישארו הודעות מתאימות תתקיים הגרלה על כספת מעץ מהדורת בהרכבה עצמית. בכל עלון הגרלה חדשה!

הזכייה מתאפשרת לתלמידי הארגון אך כל תלמיד יכול להשאיר הודעות ואם הם יתאימו לעלון נפרסם אותן בל"ג.

לאיזה מדורים אפשר להשאיר הודעה?

ראשית אנו מפצירים: על מנת שההודעה תקלט בהלכה, יש להקפיד מאד לומר אותה בקול, ובצורה ברורה, ובכוון, למדור "מתלמידי יותר מכלם" אפשר להשאיר וורט תורני, למדור "בשמחה תמיד" אפשר להשאיר דברי חידושים (בכפוף לאישור הועדה החינוכית בארגון, וללא פגם של 'בין אדם לחבירו', ח"ו).

לחידה השבועית אפשר להשאיר פתרון. למדור "מענה רב" אפשר להשאיר שאלה, והיא תעבור בעז"ה לאחד המחנכים. התשובה תתפרסם א"ה בעלון שמו של השואל, פמוכן.

למדור "השמחה במעונו" אפשר להשאיר ברכה לתלמיד ב'ושננתם' לרגל שמחה במעונו, פאָשר נתן להשאיר ברכות לשמחות הבאות:
✓ בר מצוה ✓ יום הולדת ✓ הנחת תפלין ✓ סיום מסכת

שימו לב: ברכה להגיל שמחה, וכן וורט על פרשת השבוע, רצוי מאד להקליט לפחות חדש לפני מועד השמחה או הפרשה!

כמו כן, נתן להשאיר הודעה לארגון בכל נושא. אך פאָן המקום לחדד: הרבה תלמידים משאירים בקו הודעות שהם רוצים להרשם לארגון. אך הדרך הטובה והיעילה היא לפנות לרבו השכונתי או למשרד. הקו אינו מיעד לרשום לארגון.



בשמחה תמיד
חידושים משמחים

אין לחנון: אם תפסדה חלה, תתקיה חזק ותחבלי אהבתי קיר.
חלון: בשם שתינו ו'סתי' אבוקיר צב אנצ'א.
(התלמידים ש. ור. גולדשמידט נ"י)



שירת החיים
פרק שירה ע"פ הספר 'פרק באר' למרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצ"ל



עד. חיות השדה אומרים:

ברוך הטוב והמטיב (ברכות נד):

חיות השדה הן חיות מזיקות, כפי שמוכח מן התורה פמה פעמים. לדגמא, בתוכחה של פרשת בחקוקי אומרת התורה: "והשלחתי בכם את חית השדה ושפלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיתה אתכם ונשמו דרכיכם", רחמנא לצלון. היגו, שחיות השדה עשויות לזרע הרס וחרבן לאנושות בנח שטבע בהן הבורא.

וכן אנו מוצאים, במדה טובה, בפרשת עקב, פאָשר הקב"ה מבטיח לתת את הארץ לבני ישראל, הוא אומר להם שיצטוו את הגוים יושבי הארץ מעט מעט, כדי שלא תשאיר הארץ ריקה ושווממת עד שכלל ישראל ירבה ויגדל וימלא את כל הארץ. שפן במצב כזה עלולים חלילה להגיע למצב של "תרבה עליך חית השדה", והחיות הללו עשויות להיות איים גדול, פאָמור.



ואם כן יש בזה פלא מפלאי הבראה. הרי אותן חיות מזיקות שאי אפשר להשתמש בהן לצרכי האדם, ואין בהן תועלת עבנרם, לפי ההגיון - כבר מזמן היו אמורות להתפלות מן העולם! שהרי במשך שנים ארוכות בני האדם רודפים אותן, צדים ומרחיקים ומנסים למגר אותן, ובכל זאת - הם שורדות ומתרבות.

כך רואים גם בדברי רש"י. ביום החמישי של בריאת העולם, פשנבראו שרץ נפש חיה בפנים והמעופפים על פני הארץ, ברכם הבורא בהרפת פריה ורבייה. מספר רש"י (בראשית א, כב), שגם החיות היו צריכות לברכה כזו, שפן פאָמור בני האדם צדים אותן ומחסרים אותן, אלא מפני שהנחש עתיד לקבל קללה לאחר שיחטיא את אדם הראשון, לכן לא ברכם הבורא, כדי שלא יהיה הנחש בכלל הברכה.

ועם זאת, אנו רואים פאָן את יד השגחת הבורא על עולמו, שדואג בדרכים פלאיות ונסתרות להישדדתם של מיני החיות פנגד הספויים, כדי שישמשי ליעוד שלהם בעולם, ועל הטבה זו מודות החיות ומשוררות: "ברוך הטוב והמטיב"!!!



חזו בני הביבי

כד יתבין ישראל ועסקין בשמחת התורה קודשא בריך הוא אומר לפמליא דיליה חזו בני הביבי דמשתכחין בצערא דילהון ועסקין בחדוותא דילי

תרגום:

פאָשר יושבים ישראל ועוסקים בשמחת התורה, הקדוש ברוך הוא אומר לפמלייתו: ראו בני הביבי שנמצאים בצערם ועוסקים בשמחתו

מי בתצ"ה נקרא בפיוש "נזיר"?



מי האיש שמופיע בפרשה זו, ופעם אחת נוספת בלבד בתורה כלה? מישראל - מבניו של עזיאל בנו של קהת, מופיע בפרשה זו (ויקרא י ד) וכן בפרשת וארא (שמות ו כב).



ע.ד. סינדלר

